

Remissyttrande

Boverket
Box 534
371 23 Karlskrona

Dokumentet skapat: 2023-06-15
Senast reviderat: 2023-06-16, version 1

Ödeshög, den 16 juni 2023,

Hej!

Som yttrande rörande Boverkets remiss med diarienummer 30/2022, önskar Byggsikt AB framföra följande kommentarer.

Sammanfattningsvis avstyrks förslaget som det ser ut i nuläget och upplägget med det nya regelverket är olämpligt. Om Boverket anser att dagens regler är för långtgående är det bättre att istället införa ett alternativ till dem på samma sätt som den analytiska dimensioneringen fungerar för brandskyddsreglerna.

Om reglerna ändå införs bör det inte ske i form av flera separata regelverk, utan i ett samlat dokument på samma sätt som BBR. Fler av de tidigare allmänna råden bör också ändras till krav och man bör använda tillfället att reglerna ändras till viss skärpning av regler som inte längre är tillräckliga. Exempelvis kan det vara minst 0,5 % av Sveriges befolkning som får problem av en fri höjd på 2,00 meter och detta bör därför ökas till minst 2,20 meter.

Att regelförslaget tar bort kopplingen till elsäkerhetsreglerna är allvarligt och tar bort byggnadsnämndernas möjligheter till tillsyn gällande specifika elsäkerhetsfrågor då plan- och bygglagstiftningen saknar hänvisning till dessa regler.

Generella kommentarer

Generellt är det bra att Boverket ser över regelverket som finns, men den förenklingen som är målet med ändringarna är inte vad som kommer att uppnås om reglerna införs. BBR har fungerat tillräckligt bra och är inarbetat i byggbranschen i Sverige. Om ändringarna införs på samma sätt som förslagen som nu ligger är risken stor att fler byggtekniska frågor kommer att behöva avgöras av domstolarna och att mindre seriösa byggherrar och entreprenörer utnyttjar osäkerheterna till att bygga sämre byggnader än dem som tar reglerna på allvar.

Som det framförs av Boverket har det kanske varit för långtgående gränsdragning när de allmänna råden i BBR har tolkats som indirekta krav. Fördelen med det har däremot varit att privatpersoner, små byggföretag, m.fl. lätt har kunnat se en lämplig lösning som kommer att godtas av kontrollansvariga, besiktningspersoner och av kommunernas byggnadsnämnder. Det har aldrig funnits något direkt hinder till att komma med egna lösningar på kraven.

Detta har varit väldigt tydligt när det gäller brandskyddsreglerna, där råden har setts som direkta krav, men där det funnits en bra möjlighet till att genomföra en analytisk dimensionering av brandskyddet istället. En bättre lösning än att helt ta bort råden som förslaget är nu, skulle vara att införa möjligheten till analytisk

Byggsikt AB	Organisationsnummer: 559253-7772	Hemsida: https://byggsikt.se/
Mjölbyvägen 48	VAT-nummer: SE559253777201	E-post: kontakt@byggsikt.se
599 31 Ödeshög	Bankgironummer: 5489-2252	Telefon: 0144-101 44

dimensionering av samtliga byggregler på motsvarande sätt. Boverket skulle då kunna sätta upp några absoluta minimikrav som måste uppfyllas för att göra en analytisk dimensionering av exempelvis säkerheten och istället ha de normala råden som krav som gäller om man inte vill eller kan göra någon djupare analys av regelverket.

Om reglerna införs som förslaget, kommer det ju självklart att komma standarder och branschlösningar som kan användas av dem som inte klarar av att göra egna riskanalyser utifrån regelverken. Risken med detta är däremot att man tar bort ännu mer än de enskilda byggherrarnas friheter i byggandet och att de större byggkoncernerna får styra vad reglerna blir i praktiken.

Som exempel på det kan vi titta på när SIS hade en remiss gällande ändrad standard för tillgänglighet i bostäder som en tänkt ersättare till SS 914221. Boverket ansåg då i sitt remissvar att standarden hade för långt gående krav och många andra höll med. Om reglerna ändras kan det bli den typen av standarder som tar över helt och kravbilderna blir då högre för majoriteten av byggherrarna som inte har någon möjlighet att övertyga en kommun om att man faktiskt uppfyller kraven på egen hand. Om de större byggföretagen anser att kraven är för hårda har de lättare möjlighet att komma med egna lösningar.

Ett annat exempel är de branschstandarder som idag används för tätskikt i våtrum. Dagens byggregler säger egentligen inte något idag om att tätskikten ska utföras av certifierade personer enligt en branschstandard. Försäkringsbolagen har däremot indirekt gjort det till ett krav och en stor del av byggnadsnämnderna har också följt efter med krav på den typen av intyg utan att det finns lagstöd för det.

Att det har skett behöver nödvändigtvis inte bara vara en dålig sak, eftersom många av de tidigare oseriösa våtrumsföretagen nu inte finns kvar. Det har däremot skapat en situation där det blir svårt för nya företag att komma igång och svårt för privatpersoner att renovera sina våtrum själva. Med de föreslagna byggreglerna är risken överhängande att liknande "krav" kommer att komma inom fler områden och ytterligare förskjuta projekteringen och byggandet till de större företagen i branschen.

Sättet reglerna läggs upp på ökar kraven på de kontrollansvariga och tidpunkten för det tänkta införandet är då lite olämplig när så många andra ändringar görs samtidigt. Många kontrollansvariga är i pensionsåldern och har redan signalerat att de vill sluta med tanke på de ökade kraven som kommit på riskanalyser och ordentliga kontrollplaner. Detta är en stor ändring i mångas arbetssätt, men något som sker helt inom ramen för det nu gällande regelverket. Med ytterligare krav på fördjupade riskanalyser genom ett nytt regelverk är risken stor att det uppstår en brist på kontrollansvariga.

Även byggnadsnämnderna kommer att behöva en kompetensförstärkning och läget är olyckligt även där, då det i många kommuner redan idag har varit svårt att hitta personal.

Samtidigt är det också ännu fler nya krav på gång inom byggbranschen, med förslag på gränsvärden för klimatdeklarationer, ökade krav på digitalisering, certifierade byggprojekteringsföretag, krav på individuell mätning, ökade krav på energiprestanda och förslag på stora ändringar i plan- och bygglagen. Det är inte rimligt att allt ska ske samtidigt i en så långsam bransch som byggbranschen är utan det måste finnas åtminstone ett 10-årsperspektiv där det blir tydligt vad som kommer att krävas och när.

Att i det längre perspektivet införa nya regler och få en samordning kring de olika nya kraven vore kanske inte fel, men det bör då ske i rätt ordning: att plan- och bygglagen ändras först, att det fastställs vilka skärpningar av regelverken som ska göras, att det finns accepterade förslag på standarder för projektering och utförande först. Först efter det bör byggreglerna ändras så att de inte känns begränsande.

Struktur på nya regelverket

Med det sagt, är risken ändå stor att Boverket väljer att gå vidare med förslaget och det vore då önskvärt om det ändå kunde läggas upp på ett mer strukturerat sätt än 8-10 olika föreskrifter med olika namn. Byggreglerna i BBR har visserligen varit uppdelade i kapitel med tydliga inriktningar, men det finns ändå ett visst överlapp och om reglerna delas upp i flera föreskrifter är risken stor att de överlappen missas.

Att ha ett samlat regelverk med de olika ingående delarna i kapitel eller avsnitt ger en tydligare struktur och det är lätt att hänvisa till andra delar utan att det blir ett separat regelverk som kanske uppdateras vid olika tillfällen. Redan nu verkar många missa krav i EKS som har koppling till BBR och flera separata regelverk ökar komplexiteten ännu mer.

Det är svårt att ta ställning till hur de nya reglernas detaljeringsnivå behöver vara eftersom det inte finns något färdigt förslag på standarder från exempelvis SIS på hur projektering och utförande ska se ut för att uppfylla kraven och det är troligen en lång process att ta fram den typen av standard. Det kan däremot sägas att reglerna i dess nuvarande utformning inte är tillräckligt tydliga för att de ska kunna förstås av dem som ska följa reglerna, utan det kommer att krävas mer råd från t.ex. en standard.

Kommentarer på delar i förslaget

I det aktuella förslaget finns det även en del detaljer som borde ses över om de trots allt ska införas. Det handlar främst om förtydliganden och att fler tidigare råd görs om till krav. Det finns även en del otydligheter sedan tidigare som det vore ett bra läge att rätta till nu. Man bör samtidigt se över om reglerna är tillräckligt aktuella i dagens samhälle eller om det är bra läge för regelskärpningar.

Kommentarerna görs i den ordningen de finns i förslaget:

- 1 kap. 1 § bör förtydligas med att det bara gäller byggnader och inte övriga byggnadsverk om så är tanken som det verkar. Med tanke på att reglerna inte är så precisa i förslaget vore det däremot ett lämpligt läge att säga att kraven ska gälla byggnadsverk och inte bara byggnader då det funnits oklarheter kring kraven för byggnadsverk som inte är byggnader. När det gäller trappor står det i förslaget att det ska gälla även trappor i anslutning till en byggnad i kommentarerna, men det är osäkert vad som faktiskt skulle gälla där med tanke på 1 kap. 2 §.
- 1 kap. 3 §: Avvikelsena bör istället kallas "liten avvikelse" för att ge en koppling till PBL. Det bör också övervägas om den verkligen ska begränsas till enskilda fall eftersom det då kan ses som att det godtas den här gången men inte nästa.
- 1 kap. 5 §: Termerna kommunikationsutrymme och publik lokal har tidigare varit svårt att avgränsa och behöver förtydligas om de ska användas. Att ordet "huvudsakligen" står med om ett kommunikationsutrymme skulle kunna begränsa omfattningen på ett olämpligt sätt, då det t.ex. en korridor i en skola även har funktionen som samlingslokal. Utrymmen där barn kan vistas har också varit svår att avgränsa tidigare och bör om möjligt tas bort från reglerna.
- 1 kap. 7 §: Formuleringen kan tolkas som en skärpning även om det inte verkar som att det var tanken. Med aktuell formulering kan det innebära begränsningar för återanvändning av produkter och att tillverka egna. Vid ändringar kan det t.ex. vara vanligt att använda gamla dörrar eller att specialbygga nya fönster i gammal stil för att anpassa huset till kulturvärdena.
- 1 kap. 10 §: Ändringar kan medföra negativa földeffekter på andra delar än säkerheten eller kulturvärdena och bestämmelsen behöver därför skärpas till att gälla fler områden. En ändring av en dörr kan t.ex. uppfylla säkerhetskraven, men påverka tillgängligheten. När tillgängligheten ligger

i ett annat regelverk blir kopplingen till de reglerna för otydliga för att förstå. Som tidigare sagts hade det varit lämpligare att ha ett samlat regelverk där reglerna har koppling till varandra.

- 1 kap. 11 § ska förmodligen hänvisa till 1 kap. 3 § istället för 3 kap. 1 §. Punkt 1 borde inte heller vara begränsad till att bara gälla 2 kap. Ett avsteg som görs gällande säkerhet kan även få negativa konsekvenser för andra regelverk och även det behöver dokumenteras, vilket inte står nu.
- 1 kap. 12 § borde inte tillåta att välja kontroll i den färdiga byggnaden som metod, eftersom det inte är möjligt att kontrollera inbyggda produkter i efterhand. En besiktning kan göras i äldre byggnader för att undersöka statusen, men det vore olämpligt att ta bort byggherrens ansvar att genomföra mottagningskontroller genom bestämmelsen.
- 2 kap: Underrubrikerna om t.ex. skydd mot fall och skydd mot sammanstötning och klämning bör tas bort. Ljusförhållandena i en byggnad skyddar inte bara mot fall utan även mot sammanstötning och om det finns underrubriker ökar risken att det tolkas som att det inte finns något krav att hindra sammanstötning med hjälp av belysningen.
- 2 kap. 2 §: Om gångytor ska användas på det sättet behöver det definieras, alternativt att ordet byts ut mot golvytor. Golvet i en dusch skulle annars inte ses som en gångyta.
- 2 kap 3 § kan läsas som en skärpning av kraven gällande t.ex. trösklar även om det inte verkar vara tanken. Delen om "som är oväntade" kan tolkas som att den bara syftar på ytmaterialens halkegenskaper, men meningen bör skrivas om så att det inte kan misstolkas.
- 2 kap. 4 §: Att ställa krav på säkerhetsanordningar kan ses som en skärpning av kraven jämfört med att ett lås på ett fönster skulle kunna godtas utifrån nuvarande bestämmelser. Samtidigt har kravet på säkerhetsbeslag och spärranordningar på balkongdörrar inte följts så ofta och hela bestämmelsen bör övervägas hur den ska se ut för att uppfylla sitt syfte. Det kanske inte är nödvändigt att ha en begränsning till utrymmen där barn kan vistas eftersom risken för fall även finns för andra än barn. Det kan också utredas om det räcker med lås på balkongdörrar som tillfredställande skydd och om inte behöver det återinföras ett krav på spärranordning. Ordet balkongdörrar bör också bytas mot fönsterdörrar.
- 2 kap. 5 § bör utökas med ytterligare grundkrav från råden i BBR med tanke på t.ex. minsta stegdjup. Att skriva t.ex. att steghöjden inte får ändras borde också gå bra med tanke på formuleringen som gjorts i 2 kap. 3 §.
- 2 kap. 6 § bör inte vara begränsad till trappor. Barn kan fastna på andra ställen i en byggnad än i en trappa.
- 2 kap. 7 § är en skärpning som behöver utredas närmare om den är nödvändig. Det sätts ofta dörrar direkt framför källartrappor i bostadshus och även om det står i förslaget att det skulle kunna vara ett exempel på när det är uppenbart onödigt blir det svårt att motivera det i verkligheten om det är ett formellt krav.
- 2 kap. 8 §: Om bestämmelserna bara gäller inom byggnaden blir uppräknningen med en- och tvåbostadshus, samt lägenheter i flerbostadshus lite överflödiga då den ändå skulle gälla alla bostadslägenheter. Som tidigare sagts så kan det vara lämpligt att utöka regelverket för att gälla mer än bara byggnader, men det ska då göras för samtliga delar.

- 2 kap. 9 §: Vad som avses med utrymmen där människor vistas mer än tillfälligt är osäkert och även bostadslägenheter är ett sådant utrymme. Det bör förtydligas om det gäller samtliga trappor inom t.ex. en kontorslokal eller om det bara gäller trapporna som leder till lokalen.
- 2 kap. 10 §: Det bör övervägas om det behövs krav på avåkningsskydd för rullstolar även på andra ställen än just i rampen, t.ex. i läget att en ramp ansluter mot en trappa precis vid en dörr och personen i rullstolen ska öppna dörren utan att riskera att åka ner för trappan. Det kan handla om t.ex. en största bredd på trappöppningen.
- 2 kap. 11 §: Delen om öppningar där barn kan fastna bör med hänsyn till 2 kap. 6 § göras till en generell bestämmelse och inte bara gälla räcken och trappor. Det bör också övervägas om en kravskärpning gällande möjligheten att kunna sätta sig ovanpå ett räcke, där även andra än barn kan tycka att det ser ut som en bra sittplats.
- 2 kap. 12 §: Det bör läggas till något om uppdelning i flera trapplopp eftersom det försvinner från reglerna genom den aktuella formuleringen.
- 2 kap. 13 §: Vad som menas med "om det inte skulle motverka utrymmets avsedda användning" är oklart och kanske kan tas bort som möjlighet till direkt avsteg, då det finns möjlighet att göra små avvikelser från reglerna ändå. Kontrastmarkeringen bör inte vara begränsad till publika lokaler, utan att det ska finnas förutom i enskilda bostadslägenheter.
- 2 kap. 14 §: Formuleringen kan tänkas lämna vissa typer av öppningar oskyddade och bör ses över.
- 2 kap. 17 §: Bestämmelsen blir för otydlig med vad en normalvåning innebär då uppfattningen kring det kan skilja sig beroende på vilken byggnad man tänker på.
- 2 kap. 18 § behandlar luckor på ett annat sätt än fönster och även om de flesta kommer vilja ha lås på en taklucka, borde det utifrån ett regelperspektiv räcka att det finns motsvarande anordning som det blir genom 2 kap. 4 §.
- 2 kap. 24 §: Kravet bör inte begränsas till entréer eller utökas till fler platser, bland annat för att gälla över gångtytor på tomter, över balkonger och längs hela fasadlängden om det handlar om t.ex. förskolors lekplatser.
- 2 kap. 25 §: Vad som avses med kommunikationsutrymmen är otydligt definierat och meningsuppbyggnaden påverkar också bedömningen på så sätt att det kan finnas dörrar och trappor som inte behöver uppfylla kravet om de inte skulle bli kommunikationsutrymmen. Kravet borde formuleras om för att gälla samtliga dörrar och trappor och kanske använda ordet gångtytor istället för kommunikationsutrymmen om man ändå väljer att ha det i 2 kap. 2 §. Ordvalet borde som sagt ses över även där, men kan vara lämpligare här.

Gränsen 2,00 meter är i dagsläget också för låg jämfört med när den infördes. Medellängden har ökat kraftigt sedan äldre byggregler skrevs och för att den inte ska bli ett utbrett problem med tillgängligheten och för längre personer behöver gränsen ses över. Det finns inte mycket statistik tillgänglig, men det verkar åtminstone vara 0,5 % av Sveriges befolkning som idag är längre än 200 cm. Utöver det blir 2,00 meter i fri höjd ett problem även för personer som är aningen kortare än så med tanke på gångstil och skosulornas tjocklek. Det handlar alltså om en stor grupp av befolkningen som diskrimineras av samhället på grund av att de är för långa och att fortsätta ha den begränsningen i byggreglerna gör att byggbranschen kommer fortsätta att lägga sig på miniminivån.

Det lämpligaste vore att öka höjden till 2,20 meter inom bostadslägenheter och 2,30 meter i lokaler där man förväntas ha skor på sig, t.ex. entrédörrar och publika lokaler. I trappor kommer man också högre upp när man kliver upp på varje trappsteg och gränsen bör då vara 0,10 meter högre.

- 2 kap. 26 § bör också ändras med tanke på ovanstående och även ta hänsyn till cyklisterna. 2,60 meter kan vara en lämplig nivå när det handlar om utomhusmiljöer, men bör utredas närmare. Ordet gånggata används i den här bestämmelsen, men med hänsyn till ovanstående resonemang kanske det ska ändras till att gälla t.ex. gånggator, cykelbanor och motsvarande utomhus.
- 2 kap. 27 § bör utredas närmare om varför råden på klämskydd inte ska göras till krav eftersom det ofta missas redan idag då byggherrarna inte har sett det som en tillräcklig risk. Sättet reglerna byggs upp på gör troligen att standardiseringen kommer fram till att det ändå är ett krav i många fall, men det kan vara bra om Boverket sätter upp en lägsta nivå. Att inte ha med ordet dörrar i bestämmelsen kan också leda till att många tror att dörrar inte anses ingå i bestämmelsen.
- 2 kap. 28 § är för allmänt formulerad och kommer troligen i många fall leda till sämre säkerhet för barn eftersom det inte finns någon uppräkningslista. Juridiskt sett skulle den också kunna ses som en skärpning av kraven, då barnolycksfall kan innebära precis vad som helst. T.ex. skulle det kunna innebära ett stopp för åtkomliga hörn på t.ex. radiatorer då barn kan skada sig där.
- 2 kap. 29 §: Att ha med stående och sittande personer i bestämmelsen kan vara överflödigt och tänkas innebära att cyklande eller krypande personer inte skulle behöva beaktas. Det bör även övervägas om det ska finnas ett undantag från kravet gällande enskilda bostäder då detta är något som idag sällan följs gällande bland annat inglasade uterum.
- 2 kap. 30 § bör skärpas eller överlämnas till riskanalysen att bestämma höjder, eftersom 60 cm inte skulle vara tillräcklig höjd på ett räcke i normala fall. Att då ha vanligt planglas ovanför ett 60 cm högt räcke skulle eventuellt uppfylla kravet, men medför ändå stora konsekvenser om någon ramlar in och genom glasets. Det kan komma in under tredje punkten, men de flesta har inte tolkat nuvarande bestämmelser på så sätt. Att ha ordet "glas" med i bestämmelsen är inte heller lika neutralt som arbetet har pekat på i övriga bestämmelser och det kan finnas andra ytor med motsvarande risker, t.ex. akrylplast eller markisväv.
- 2 kap. 31 § bör i huvudsak inte vara begränsat till utrymmen där barn kan vistas, då risken för skärskador finns även för andra. Att ha gränserna kvar kan också vara lite begränsande då det finns risker på högre höjder i andra sammanhang och även om det framgår att det kan gälla andra ställen blir bestämmelsen då för specifik om den inte utökas. Det kan t.ex. handla om en nattklubb där det vore olämpligt att ha vanligt planglas på allt under 2 meter.
- 2 kap. 33 § bör utökas för att gälla även andra tappställen, då det tidigare har setts som acceptabelt att ha hetvattenkranar tillgängliga i städförråd i skolor och liknande utan särskilda säkerhetsfunktioner.
- 2 kap. 34 § bör som en följd av det utökas så att det går att ha hetvattenkranar för t.ex. städning om det finns säkerhetsfunktioner. Även märkningen av hetvattenkranarna är viktig så att det inte går att sammanväxla med vanligt varmvatten och bör ställas som krav.
- 2 kap. 38 §, och bör bytas mot samt eller delas upp i flera meningar eftersom syftningen blir otydlig.
- 3 kap. 1 §: Avsteg från kraven kan medföra konsekvenser för andra byggregler, men bestämmelsen hänvisar i princip bara till säkerhetskraven.

- 3 kap. 3 § kan behöva skärpas beroende på hur syftet med bestämmelsen är tänkt. Både en bostad och en förskola kan ha motsvarande krav på barnsäkerhet på en viss detalj och om man då bygger om en gammal bostad till förskola så uppfyller den inte dagens säkerhetskrav, men de kraven som gällde för bostaden när den byggdes. Att då inte behöva åtgärda dessa säkerhetsbrister kan bli en negativ effekt av bestämmelsen.
- 3 kap. 6 § ger mer en känsla av att det fortfarande är ett råd, men riskerar att bli för långt gående när det blir ett krav. Det kan också vara osäkert om Boverket har rätt att skriva om detta till en föreskrift då det inte är helt entydigt utifrån lagstiftningen och bör därför utredas närmare.

Delar som saknas i förslaget

Att hänvisningen till elsäkerheten tas bort från förslaget är allvarligt, då den tar bort möjligheterna för byggnadsnämnderna att bedriva tillsyn inom elsäkerhetsfrågor. I nuläget finns en möjlighet att ställa åtgärdsförelägganden på grund av brister i elsäkerheten, då Boverket har haft en hänvisning till Elsäkerhetsverket, som i sin tur haft en hänvisning till Svensk elstandard. Denna koppling har lyfts upp av domstolarna vid tidigare prövningar som grund för att kommunernas förelägganden varit korrekta. Att gå direkt på de generella kraven i lagstiftningen om säkerhet kommer troligen inte att godtas som tillräcklig utredning av att en viss detalj inte uppfyller elsäkerhetskraven. Elsäkerhetsverket har också i minst ett fall avskrivit tillsyn på grund av att kommunen haft ett aktivt tillsynsärende på fastigheten.

Stödhandtag har ofta inte monterats enligt rådet, men håltagning i tätskikt för att montera dem i efterhand blir en väldigt stor kostnad. Att göra det till ett krav vore för långtgående, men det hade kunnat ställas krav på att det i duschen ska finnas något att hålla sig i eller att det ska förberedas fästplattor för att montera handtag i efterhand.

Att ta bort kravet på medicinskåp är inte tillräckligt analyserat, då avsaknaden av ett medicinskåp i en bostad ökar risken för olämplig förvaring.

En korrekt utförd riskanalys kommer troligen ändå leda till att det ska finnas medicinskåp, men det skadar inte att det finns kvar i byggreglerna.

Samma sak gäller även gällande avsaknaden av krav på barnspärrar på ugnsluckor och säkerhetsbeslag på knivlådor m.m. Att ta bort kravet är olyckligt då det riskerar att leda till att de inte finns tillgängliga när de väl behövs. Det är vanligt förekommande att barnspärrar inte monteras idag, men det bör åtminstone ses till att köksleverantörerna har skickat med dem i köksleveransen så att de finns tillgängliga när de behövs. Det finns idag också tekniska lösningar för barnspärrar som kan inaktiveras när de inte behövs och det borde arbetas mer åt det hållet än att ta bort kravet helt.

Med vänliga hälsningar

Oscar Hedvall
Arkitektingenjör
Byggsikt AB

Byggsikt AB
Mjölbyvägen 48
599 31 Ödeshög

Organisationsnummer: 559253-7772
VAT-nummer: SE559253777201
Bankgironummer: 5489-2252

Hemsida: <https://byggsikt.se/>
E-post: kontakt@byggsikt.se
Telefon: 0144-101 44